Correctionele rechtbank van Antwerpen, 1 maart 2016, AC4 kamer

Nummer: 1071

Notitie nummer: AN55.FI.I7448-I3

in zake van HET OPENBAAR MINISTERIE:

TEGEN:

M. C. Arbeider voedingsnijverheid
Geboren te Freetown (Sierra Leone), op (…)
Ingeschreven te (…), doch verblijvende te (…)
Brit

VRIJ ONDER BORG

Alias B. C., geboren op (…)

BETICHT VAN:

Te Antwerpen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen en/of bij samenhang te Sint-Niklaas, in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde en/of bij samenhang elders in het Rijk

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

I. Van 12 mei 2010 tot 2 februari 2012

Bij inbreuk op de artikelen 1, 77bis en 77 quater, 2° en 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat,

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte

dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,

B. S., geboren op (…),

II. Van 2 februari 2012 tot 22 juni 2013

Bij inbreuk op de artikelen 1, 77bis en 77 quater, 2° en 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat,

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,

B. S., geboren op (…);

****

Gezien de artikelen I, 2 en 3 der wet van 4 oktober 1867, gewijzigd door de wetten van 23 augustus 1919 en 19 maart 1956, alsmede de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank dd° 17 september 2015 waarbij verzachtende omstandigheden werden aangenomen voor de feiten waarop criminele straffen zijn gesteld en houdende verwijzing naar de correctionele rechtbank van de beklaagde;

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester T. Smet, advocaat bij de balie te Antwerpen;

- Beoordeling

Beklaagde wordt onder de tenlasteleggingen I en II vervolgd voor feiten van mensensmokkel met verzwarende omstandigheden t.a.v. de heer S. B..

Concreet wordt beklaagde beschuldigd van een zgn. tewerkstellingsfraude. In ruil voor een vergoeding zou beklaagden hebben toegestaan dat derden, in deze voornoemde B. - die illegaal in het land was, werkte op naam van beklaagde en met gebruikmaking van de identiteitspapieren van beklaagde. Concreet zou beklaagde l/3de van de inkomsten van het slachtoffer hebben opgestreken.

Voormelde feiten komen aan het licht wanneer de heer B. zich op 07.09.2013 vrijwillig meldt bij de politiediensten en een verklaring in die zin aflegt.

N.a.v. het strafrechtelijk onderzoek wordt er door de politiediensten nog een zekere A. K. aangetroffen die zich eveneens identificeert als zijnde C. M., in deze beklaagde.

Wanneer - na vingeronderzoek - blijkt dat de heer K. niet de persoon blijkt te zijn waarvoor hij zich uitgeeft, doet hij een gelijkaardig relaas als voornoemde B., m.n. dat hij met de identiteitsdocumenten van beklaagde woont en werkt in België en in ruil daarvoor een deel van zijn inkomsten moet afstaan.

Bij verhoor ontkent beklaagde iedere betrokkenheid bij de feiten. Hij stelt in 2010 vanuit Engeland naar België te zijn gekomen, hier een verblijfsdocument te hebben aangevraagd en bankrekening te hebben geopend en vervolgens als deze documenten aan zijn vriend B. te hebben afgegeven. Beklaagde ontkent hiervoor een vergoeding te hebben ontvangen.

Wat betreft het verhaal van de heer K., ontkent beklaagde deze te kennen en verwijst hij naar voornoemde B. die hierbij (mogelijks) betrokken zou zijn.

De rechtbank verwijst evenwel naar de resultaten van het strafrechtelijk onderzoek waaruit blijkt dat de heren K. en B. elkaar niet kennen en verder naar het tijdsverloop waaruit blijkt dat de heer K. is gestart om zich uit te geven als zijnde beklaagde op een tijdstip dat beklaagde zijn identiteitsgegevens van B. terugvroeg.

Een internationale politiebevraging wees uit dat beklaagde voor gelijkaardige feiten ook gekend is te Oostenrijk. Bij verhoor bevestigde beklaagde dat hij op vraag van een zekere "Y." ook naar Oostenrijk ging om zich daar te laten registreren en zich in te schrijven in een interimkantoor. Later bleek dat niet beklaagde maar wel een zekere S. B. werkte en woonde in Oostenrijk waarbij hij gebruik maakte van een (kopie van) het Brits paspoort van beklaagde.

Tot slot wees het onderzoek uit dat er op 10.08.2012 via de bankrekening van beklaagde - waarop de lonen van B. werden gestort -een som van 3.000 EURO werd overgeschreven op naam van een zekere "K. F.", woonachtig te Canada, met de vermelding "From S.".

Deze overschrijving kon in het kader van het gerechtelijk onderzoek op geen enkele wijze aan voornoemde B. worden gekoppeld. Bij verhoor bevestigde beklaagde wel eens naar Canada te reizen nu hij daar familie heeft wonen. Hij bevestigt ook een zekere "S." te kennen die een vriend van hem zou zijn.

Ondanks de ontkenningen van beklaagde oordeelt de rechtbank de lastens hem geformuleerde feiten bewezen.

Zo staat het vast dat beklaagde bewust overging tot het openen van een bankrekening en het verkrijgen van verblijfsdocumenten en deze documenten vervolgens afstond aan de heer B..

Tevens blijkt een gelijkaardig situatie zich te hebben voorgedaan in hoofde van voornoemde K. in België en voornoemde B. in Oostenrijk.

Ook aan de bankoverschrijving - in het jaar 2012, lang nadat beklaagde zogezegd alle documenten had afgestaan in 2010 - naar Canada, kan beklaagde gekoppeld worden.

Dit alles overtuigt de rechtbank van de waarachtigheid van de verklaring van B..

- Strafmaat

De lastens beklaagde weerhouden feiten vermengen zich als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet zodat slechts één bestraffing moet worden opgelegd.

De feiten zijn ernstig. De handelingen van beklaagde wijzen op een criminele ingesteldheid en een gebrek aan respect voor de integriteit van zijn medemens. Beklaagde streeft snel en makkelijk geldgewin na op kosten van zijn slachtoffers. Daarenboven bemoeilijkt beklaagde door zijn handelingen de legitieme controle van de overheid op de toegang en tewerkstelling van de inwoners van het Rijk.

Beklaagde dient een ernstig signaal, in de zin van de hierna vermelde gevangenisstraf en geldboete, te worden gegeven om hem te wijzen op de ernst van zijn daden en hem ertoe aan te zetten zich in de toekomst te beteren.

Gelet op het gunstig strafrechtelijk verleden van beklaagde past het voornoemde bestraffing, zoals hierna bepaald, met uitstel op te leggen.

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195, 226, 227 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26.06.2000 en 30.3.2000 betreffende de invoering van de euro
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen als aangehaald in de tenlasteleggingen I en II, alsmede de artikelen 25, 33, 38, 40, 65, 66, 79, 80 van het strafwetboek;

Rechtdoende op tegenspraak

VEROORDEELT beklaagde voor de vermengde feiten I en II:

tot een hoofdgevangenisstraf van TWEE JAAR en
tot een geldboete van DUIZEND EUR

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de uitgesproken hoofd ge van gen i straf ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van VIJF jaar vanaf heden, uitgezonderd de reeds ondergane hechtenis en de tenuitvoerlegging van de uitgesproken geldboete ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van DRIE jaar vanaf heden, behoudens een effectieve geldboete van TWEEHONDERD VIJFTIG euro waarvoor de vervangende gevangenisstraf twee maanden zal bedragen.

Ontzet beklaagde uit de rechten voorzien in artikel 31 van het strafwetboek voor een periode van VIJF jaar vanaf heden conform artikel 77 sexies wet van 15 december 1980.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel I van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wetten van 26.06.2000 en 28.12.2011, vermeerderd met 50 décimes en gebracht op 150 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende op 36,10 EUR en, bij toepassing van Koninklijk Besluit van 28 december 1950, tot een vergoeding van 51,20 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 28/12/2011 de geldboete van 1.000 EUR, vermeerderd wordt met 50 décimes, zodat die geldboete 6.000 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek op drie maanden voor de geldboete van 1.000 EUR.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hierna vermelde rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op een maart tweeduizend en zestien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

G. S.	voorzitter van de kamer, rechter,
F. V.	rechter,
P. C.	rechter,
M. S.	substituut-procureur des konings,
H.W.	griffier.

(…)